

Pojat hamuavat aikuisuutta

Nuorten miesten etsikkoaika saa ymmärrystä Maarit Lallin ensimmäisessä pitkässä ohjaustyössä.

9.3.2012 10:24 | Päivitetty: 9.3.2012 10:27

Recommend 126

A A

Veli-Pekka Lehtonen
HELSINGIN SANOMAT

Elokuvan viisikko viettää kesäpäivää Suomenlinnassa.

Kohta 18 on pieni elokuva sekä ulkonäöltään että budjetiltaan, mutta ajatuksiltaan se on kokoansa suurempi. Suuruus piilee siinä, että se kertoo nuorista miehistä tavalla, johon elokuvateattereissa ei juuri ole totuttu.

Pääosassa ovat etelähelsinkiläiset nuorukaiset tässä ajassa: Karri, André, Pete, Akseli ja Joni.

Heitä ei tunnu yhdistävän luokkastatus tai koulu, vaikka hyvin heidän perheillään tuntuu monesti menevän. Nuorukaisia yhdistää 17–18 vuoden ikä, ja se, että suhde vanhempiin on vakavasti kriisissä.

Maarit Lallin ohjaama ja Lallin ja hänen poikansa **Henrik Mäki-Tanilan** käsikirjoittama *Kohta 18* on episodielokuva, oikeastaan viisi lyhääriä, jotka kertojanääni sitoo yhteen kokoelmaksi nuorten miesten muotokuvia.

Karri ajaa äitinsä auttamana ajokorttia ja riitelee samalla elämäntavoista. André huolehtii pikkuveljestään, kun äiti on hunningolla. Peten tyttöystävä tekee aborttia katumuspillerillä.

Akseli tapaa metsällä isänsä, jota ei oikeastaan tunne. Joni elää keskellä äitinsä aviokriisiä.

Vuonna 1964 syntynyt Maarit Lalli on elokuvantekijä, joka on ohjannut lähinnä tv-sarjoja ja pysynyt siten verraten tuntemattomana. Hänen palkituin työnsä on lyhytelokuva vuodelta 1999, 20-minuuttinen Kovat miehet.

Siinä Lalli kuvasi mustan huumorin keinoin maaseudun miesten yksinpärjäämisen kulttuuria ja jääräpäisyyttä, joka vie lähelle ennen aikaista kuolemaa.

Lallin näkemys suomalaisesta miehestä, isistä ja pojista, on – ainakin elokuvien perusteella – pehmentynyt reilussa vuosikymmenessä.

Kohta 18 on Lallin ensimmäinen pitkä ohjaus, ja siinä mustan komedian armottomuus on vaihtunut ymmärrykseen ja nuorten miesten ihailuksi.

Kun Kovissa miehissä metsäreissu vielä päättyi siihen, että isä ampui perheen koiran, niin tässä uutuudessa isä ei edes laukaise kivääriään, vaikka bambi olisi tähtäimessä.

Hän ei halua häiritä ampumatornissa nukkuvan poikansa unta.

Kohta 18 on elokuva perheistä ja nuoruudesta, ja elokuvan suhde molempiin on mutkaton. Kurittomista sukupolvista on elokuvissa tehty useita tulkintoja, mutta harvoin kuvaukset ovat tavoittaneet nuoruutta näin pakottoman oloisesti ja rakastavasti. Mitään taiteellisia kokeiluja ei nähdä, mitä selittää osin budjetin pienuus.

Eryityisesti elokuva päivittää suomalaisen miehen kuvaa. Suomalaisten elokuvien kliseemies kun on vuosia ollut kolhittu epäonnistuja, usein juntti ja pikkurikollinen, jonka seikkailuiden käyttövoimana ovat olleet avioerot, viina ja rötökset.

Kohta 18 kuvaa ja havainnoi aivan uutta sukupolvea, 1990-luvulla syntyneitä. Elokuvan nuoret miehet elävät miehuuden ja poikuuden välimaastossa. He ovat perhepoikia ja samalla astumassa ulos maailmaan.

Useassa tarinassa nuorukaiset nähdään perheidensä keskeisinä vastuunkantajina, sosiaalisina, huolehtivina ja toimeliaina.

Kuva nuorista miehistä tuntuu paikoin romantisoidulta, mutta dialogi elää, ja tarinat tuntuvat siksi erityisen aidoilta. Elokuva hengittää heitä esittävien amatöörinäyttelijöiden kanssa samaa ilmaa, kiitos tekstin, Lallin ja lukuisten kuvaajien. Vanhempia näyttävät lukuisat ammattilaiset.

Kohta 18

Suomi 2012

Ohjaaja: Maarit Lalli

Pääosissa: Karim Al-Rifai, Arttu Lähteenmäki, Henrik Mäki-Tanila

Laji: Draama

Kesto: 112

Ikäraja: K-12

Tähdet: ★★★★★

--%>